

**การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าว เพื่อการลงทุนพัฒนา
ผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษา : วิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอาแมน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง
จังหวัดนราธิวาส**

**Profitability Analysis of Coconut Products to Invest in Product Development
A Case Study of Arman Community Enterprise, A Processed Coconut Entrepreneur
Group in Khok Kian Sub-District, Narathiwat Province**

เนตรวดี เพชรประดับ¹

Natewadee Petpradub¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าว ใช้ในการตัดสินใจลงทุนพัฒนาผลิตภัณฑ์ในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอาแมน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส กลุ่มตัวอย่างคือกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอาแมน สุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ข้อมูลทางการเงินช่วงปี 2557 -2559 เป็นผลการดำเนินงานของน้ำมันมะพร้าว มะพร้าวคั่ว และถ่านอัดกะลามะพร้าว โดยใช้อัตราส่วนทางการเงินวัดความสามารถในการทำกำไรและใช้การวิเคราะห์อัตราอ้อยลของแนวโน้มความสามารถในการทำกำไรเพื่อตัดสินใจลงทุนพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผลการวิจัย พบว่า การดำเนินงานของมะพร้าวคั่วในช่วง 3 ปี ได้รับผลกำไรเพิ่มขึ้นทุกปี การวัดความสามารถในการทำกำไรโดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน มีกำไรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับรายได้และเงินทุนเริ่มแรกของมะพร้าวคั่วและการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรโดยใช้อัตราอ้อยลของแนวโน้มความสามารถในการทำกำไรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากในทุกๆปีเมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน ดังนั้นมะพร้าวคั่วจึงเป็นผลิตภัณฑ์ที่ควรพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าในอนาคต เพราะวิสาหกิจชุมชนจะได้รับผลตอบแทนจากส่วนทุนกลับคืนมาในสัดส่วนที่สูง อีกทั้งการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรเป็นสิ่งสำคัญในการวางแผนทางธุรกิจ กลยุทธ์ทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนำไปสู่ความเจริญเติบโตยั่งยืนแก่ชุมชน

คำสำคัญ: ความสามารถในการทำกำไร การลงทุน ผลิตภัณฑ์มะพร้าว วิสาหกิจชุมชน

Abstract

The purpose of this research was to analyze the profitability of coconut products to make decision on investing in product development of Arman Community Enterprise, a processed coconut entrepreneur group in Khok Kian sub-district, Narathiwat Province. The sample group was selected by purposive sampling method from Arman Community Enterprise which produced the processed-coconut products. The data were collected from financial information about operating results of coconut oil, roasted-coconut flake and coconut shell charcoal between 2014-2016. The data were analyzed by using financial ratios, net profit margin ratio and the rate of return from the investment to calculate the percentage of the profitability for

¹คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

¹ Faculty of Management Sciences, Princess of Naradhiwas University

making decision to invest in product development.

The results showed that the net profit from the operation of the roasted-coconut flake in the last 3 years has been increasing every year. The profitability measured by using financial ratios revealed that the profit was continually increased when compared to the initial revenue and capital of the roasted-coconut flake product. The profitability analysis using a percentage of the tendency of the profitability showed that the profit tended to increase year by year compared to the base year. Therefore, roasted-coconut flake should be developed to add its value in the future because the community enterprise will receive high return on their investment. Profitability analysis is also important in effective business planning and strategy building which can lead to sustainable growth for the community.

Keywords: Profitability Analysis, Investment, Coconut Products, Community Enterprise

บทนำ

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 มีเจตนารมณ์เพื่อให้มีการส่งเสริมความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้างรายได้ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การพัฒนาความสามารถในการจัดการและการพัฒนารูปแบบของวิสาหกิจชุมชน มีผลให้ชุมชนพึ่งพาตนเองได้และพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งพร้อมสำหรับการแข่งขันทางการค้าในอนาคต ไม่ว่าจะในระดับใด รวมถึงการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนไปสู่การเป็นผู้ประกอบการในระดับสูงขึ้นไป (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2553) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ที่มีจุดมุ่งหมายในการแก้ปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทยภายใต้แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานการพัฒนาที่สำคัญของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน ด้วยการบูรณาการกระบวนการผลิตบนฐานศักยภาพ และความเข้มแข็งของชุมชนอย่างสมดุล เน้นพัฒนาระบบการบ่มเพาะวิสาหกิจชุมชนควบคู่ไปกับการสร้างผู้ประกอบการใหม่ ด้วยการพัฒนามาตรฐานสินค้า การสร้างตราสินค้า การจัดการเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา และการพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพของกลุ่มต่างๆให้สอดคล้องกับความหลากหลายของชุมชน เพื่อลดความเสี่ยงทางเศรษฐกิจ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) จังหวัดนราธิวาสมีแผนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งมียุทธศาสตร์เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ที่มีจุดมุ่งหมายส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร นอกภาคการเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องและการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งจังหวัดให้ความสำคัญกับการพัฒนาส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร โดยการขยายฐานการผลิตและการตลาดด้านการเกษตร มีการพัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร กลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชนให้มีความศักยภาพในด้านการผลิต การแปรรูป การตลาดและการเข้าถึงแหล่งทุนและแรงรัดการพัฒนาพื้นที่ด้านพรมแดนให้มีความพร้อมต่อการค้าสินค้าและบริการ และได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งและพร้อมที่จะพัฒนาสู่ธุรกิจ SMEs วิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดนราธิวาสมี 409 แห่ง และหนึ่งในชุมชนที่เข้มแข็งด้านผลการดำเนินงานที่ดี คือ วิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส (สำนักงานเกษตรจังหวัดนราธิวาส, 2560)

วิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2552 มีจำนวนสมาชิก 23 คน ร่วมลงทุนโดยนำมะพร้าวคนละ 2 ผลทำการผลิตน้ำกะทิจำหน่าย ปี 2553 พัฒนาเพิ่มเป็นมะพร้าวแก้ว ปี 2554 พัฒนาเพิ่มเป็นนมกะทิสลัดช็อคโกแลต และ รสใบเตย ปี 2555 พัฒนาเป็นน้ำมันมะพร้าว ปัจจุบัน

ผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวของวิสาหกิจชุมชน มีจำนวนทั้งสิ้น 6 ชนิด ได้แก่ น้ำมันมะพร้าว มะพร้าวคั่ว ถ่านอัดกะลามะพร้าว แชมพูสกัดจากน้ำมันมะพร้าว สบู่สกัดจากน้ำมันมะพร้าว และมะพร้าวแก้วชนิดหนามและบางกรอบ จากผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน พบว่า ผลิตภัณฑ์มะพร้าว 3 ชนิด ได้แก่ น้ำมันมะพร้าว มะพร้าวคั่ว และถ่านอัดกะลามะพร้าว เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีผลการดำเนินงานที่ดี ดังนั้นทางวิสาหกิจชุมชนจึงมีความต้องการพัฒนาหรือเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์มะพร้าวทั้ง 3 ชนิด แต่มีข้อจำกัดในเรื่องเงินทุน จึงไม่สามารถพัฒนาหรือเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์มะพร้าวทั้ง 3 ชนิดในช่วงเวลาเดียวกันได้ อีกทั้งวิสาหกิจชุมชนขาดความรู้ด้านการตัดสินใจเลือกลงทุนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์มะพร้าวชนิดใดชนิดหนึ่งว่าควรตัดสินใจจากความรู้ความสามารถด้านใด

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าวทั้ง 3 ชนิดข้างต้น เพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกลงทุนพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีความสามารถในการทำกำไรในอนาคตได้ สอดคล้องกับการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของผลิตภัณฑ์สบู่ เครื่องหอม เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น โดยการใช้อัตราส่วนทางการเงินวัดผลการดำเนินงานของกิจการ (Halimanhton, Rozita & Mohamed, 2014) และสอดคล้องกับการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน โดยใช้เครื่องมือทางการเงินในการประเมินผลการดำเนินงานของกิจการเพื่อทราบถึงฐานะและความมั่นคงของกิจการใช้ในการตัดสินใจลงทุน (เกษรี ณรงค์เดช, 2558)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษา ผลกำไร-ขาดทุนของผลิตภัณฑ์มะพร้าวในวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
2. เพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าวในวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
3. เพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าวเพื่อใช้ในการตัดสินใจลงทุนพัฒนาผลิตภัณฑ์ในวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรโดยเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ คือ อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) เพื่อการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าวในวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวัดความสามารถในการทำกำไรครั้งนี้ ใช้แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ของ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส สุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นข้อมูลทางการเงินประจำปีของผลิตภัณฑ์มะพร้าวในวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน โดยศึกษาผลการดำเนินงานประจำปี ช่วงปี 2557-2559 (สำนักงานเกษตรจังหวัดนราธิวาส, 2560) มาคำนวณเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไร ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทางการเงินของผลิตภัณฑ์มะพร้าว 3 ชนิดในวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ช่วงปี 2557 - 2559

ผลิตภัณฑ์	เงินทุนเริ่มแรก (บาท)	รายได้ (บาท)			ผลกำไร (บาท)		
		2557	2558	2559	2557	2558	2559
น้ำมะพร้าว	160,000	150,070	172,500	192,000	14,890	6,910	18,000
มะพร้าวคั่ว	157,000	112,800	144,200	182,000	14,937	24,200	35,000
ถ่านอัดกะลามะพร้าว	398,000	350,239	658,874	841,123	9,151	15,748	22,039

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดนราธิวาส (2560)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาใช้เป็นเครื่องมือทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไร และวัดแนวโน้มความสามารถในการทำกำไรที่ใช้ในการวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนพัฒนาผลิตภัณฑ์มะพร้าว ได้ 2 วิธี ดังนี้

1. อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) เป็นวิธีการวิเคราะห์สถานะทางการเงินของกิจการ สามารถเปรียบเทียบความเสี่ยงและผลตอบแทน เพื่อช่วยกิจการ นักลงทุน และเจ้าหน้าที่ เพื่อทำการตัดสินใจลงทุนได้อย่างชาญฉลาด ดังนั้นการตัดสินใจลงทุนจึงเริ่มจากการประเมินผลการดำเนินงานที่เปลี่ยนแปลงตามเวลาที่แตกต่างกัน ตามแนวคิดของนุชจรี พิเชษฐกุล (2560) เลือกใช้วิธีการคำนวณวัดความสามารถในการทำกำไร 2 วิธี ดังนี้

1.1 อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin Ratio) เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรสุทธิของกิจการว่าเป็นอัตราส่วนเท่าใดของรายได้จากการขายและยังแสดงถึงการควบคุมค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้ดีอีกด้วย

$$\text{สูตรการคำนวณ อัตราส่วนกำไรสุทธิ} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ยอดขาย}} \times 100$$

1.2 อัตราผลตอบแทนจากส่วนทุน (Return on Owner's Equity) เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถของกิจการในการนำส่วนของทุนทั้งหมดไปทำกำไรสุทธิกลับเข้ามาในป็นั้นเป็นอัตราส่วนเท่าใดของทุนทั้งหมดที่มีอยู่เดิม

$$\text{สูตรการคำนวณ อัตราผลตอบแทนจากส่วนทุน} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ส่วนทุน}} \times 100$$

2. การวิเคราะห์อัตรา้อยละของแนวโน้ม (Trend Percentage Analysis) เพื่อดูแนวโน้มหรือทิศทางของรายการผลการดำเนินงาน ใช้ข้อมูลทางการเงิน 3 ปีขึ้นไป ผลลัพธ์ที่ได้ผู้วิเคราะห์สามารถสรุปเป็นข้อคิดเห็นของตนเองว่าแนวโน้มทางการเงินและการดำเนินงานของกิจการมีแนวโน้มเป็นอย่างไรอีกทั้งยังสามารถพยากรณ์เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตได้อีกด้วย ตามแนวคิดของเพชรี ชุมทรัพย์ (2559)

$$\text{สูตรการคำนวณ การวิเคราะห์ทางการเงินวิธีแนวโน้ม} = \frac{\text{รายการที่วิเคราะห์} - \text{รายการปีฐาน}}{\text{รายการปีฐาน}} \times 100$$

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นผลการดำเนินงานประจำปี ช่วงปี 2557-2559 ใช้สำหรับศึกษาผลกำไร-ขาดทุนของผลิตภัณฑ์มะพร้าว ในวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส และใช้ในการคำนวณอัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin Ratio) อัตราผลตอบแทนจากส่วนทุน (Return on

Owner's Equity) สำหรับวัดความสามารถในการทำกำไร และใช้ผลลัพธ์จากการคำนวณการวัดความสามารถในการทำกำไร มาคำนวณอัตราร้อยละของแนวโน้ม (Trend Percentage Analysis) สำหรับวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรเพื่อตัดสินใจลงทุนพัฒนาผลิตภัณฑ์มะพร้าว

วิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร เพื่อการตัดสินใจลงทุนพัฒนาผลิตภัณฑ์มะพร้าว ซึ่งการวิเคราะห์จะครอบคลุมถึง อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin Ratio) อัตราผลตอบแทนจากส่วนทุน (Return on Owner's Equity) และการวิเคราะห์อัตราร้อยละของแนวโน้ม (Trend Percentage Analysis)

ผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาผลกำไร-ขาดทุนของผลิตภัณฑ์มะพร้าว ในวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

1. ผลการศึกษากำไร-ขาดทุนของผลิตภัณฑ์มะพร้าวแต่ละชนิดในวิสาหกิจชุมชน จากตารางที่ 1 พบว่ามะพร้าวคั่วและถ่านอัดกะลามะพร้าวได้รับผลกำไรที่เพิ่มขึ้นทุกปี ส่วนน้ำมันมะพร้าวได้รับผลกำไรในปี 2558 ลดลงอย่างมาก เป็นผลมาจากวิสาหกิจชุมชนมีการคำนวณค่าแรงงานการผลิตมะพร้าวทั้ง 3 ชนิด และนำค่าแรงงานดังกล่าวรวมเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานแต่เพียงน้ำมันมะพร้าวชนิดเดียวเท่านั้น

2. อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) ใช้วัดความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าว ดังตารางที่ 2 แสดงผลการคำนวณอัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าว ทั้ง 3 ชนิด ในช่วงปี 2557-2559

ตารางที่ 2 ผลการคำนวณอัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าว ทั้ง 3 ชนิด ในช่วงปี 2557 - 2559

ผลิตภัณฑ์	อัตราส่วนกำไรสุทธิ (%)			อัตราผลตอบแทนจากส่วนทุน (%)		
	2557	2558	2559	2557	2558	2559
น้ำมันมะพร้าว	9.92	4.01	9.38	9.31	4.32	11.25
มะพร้าวคั่ว	13.24	16.78	19.23	9.51	15.41	22.29
ถ่านอัดกะลามะพร้าว	2.61	2.39	2.62	2.30	3.96	5.54

จากตารางที่ 2 พบว่า อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin Ratio) น้ำมันมะพร้าวในปี 2557 มีกำไรสุทธิคิดเป็น 9.92% ของรายได้จากการขายน้ำมันมะพร้าว ในปี 2558 มีกำไรสุทธิลดลงจากปี 2557 โดยมีกำไรสุทธิคิดเป็น 4.01% ของรายได้จากการขายน้ำมันมะพร้าว และในปี 2559 มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2558 โดยมีกำไรสุทธิคิดเป็น 9.38% ของรายได้จากการขายน้ำมันมะพร้าว ส่วนมะพร้าวคั่วในปี 2557 มีกำไรสุทธิคิดเป็น 13.24% ของรายได้จากการขายมะพร้าวคั่ว ในปี 2558 มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2557 โดยมีกำไรสุทธิคิดเป็น 16.78% ของรายได้จากการขายมะพร้าวคั่ว และในปี 2559 มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2558 โดยมีกำไรสุทธิคิดเป็น 19.23% ของรายได้จากการขายมะพร้าวคั่ว และถ่านอัดกะลามะพร้าว ในปี 2557 มีกำไรสุทธิคิดเป็น 2.61% ของรายได้จากการขายถ่านอัดกะลามะพร้าว ในปี 2558 มีกำไรสุทธิลดลงจากปี 2557 โดยมีกำไรสุทธิคิดเป็น 2.39% ของรายได้จากการขายถ่านอัดกะลามะพร้าว และในปี 2559 มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2558 โดยมีกำไรสุทธิคิดเป็น 2.62% ของรายได้จากการขายถ่านอัดกะลามะพร้าว

อัตราผลตอบแทนจากส่วนทุน (Return on Owner's Equity) น้ำมันมะพร้าวในปี 2557 มีกำไรสุทธิคิดเป็น 9.31% ของเงินทุนน้ำมันมะพร้าว ในปี 2558 มีกำไรสุทธิลดลงจากปี 2557 โดยมีกำไรสุทธิ คิดเป็น 4.32% ของเงินทุนน้ำมันมะพร้าว

และในปี 2559 มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2558 โดยมีกำไรสุทธิ คิดเป็น 11.25% ของเงินทุนน้ำมันมะพร้าว ส่วนมะพร้าวคั่วในปี 2557 มีกำไรสุทธิคิดเป็น 9.51% ของเงินทุนมะพร้าวคั่ว ในปี 2558 มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2557 โดยมีกำไรสุทธิคิดเป็น 15.41% ของเงินทุนมะพร้าวคั่ว และในปี 2559 มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2558 โดยมีกำไรสุทธิคิดเป็น 22.29% ของเงินทุนมะพร้าวคั่ว และถ่านอัดทะลอะพร้าวในปี 2557 มีกำไรสุทธิคิดเป็น 2.30% ของเงินทุนถ่านอัดทะลอะพร้าว ในปี 2558 มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2557 โดยมีกำไรสุทธิคิดเป็น 3.96% ของเงินทุนถ่านอัดทะลอะพร้าว และในปี 2559 มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2558 โดยมีกำไรสุทธิคิดเป็น 5.54% ของเงินทุนถ่านอัดทะลอะพร้าว

3. การวิเคราะห์อัตราร้อยละของแนวโน้ม (Trend Percentage Analysis) ใช้วัดแนวโน้ม ความสามารถในการทำกำไรเพื่อใช้ในการวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนพัฒนาผลิตภัณฑ์มะพร้าว ดังตารางที่ 3 แสดงผลการคำนวณแนวโน้มอัตราส่วนกำไรสุทธิ และแนวโน้มอัตราผลตอบแทนจากส่วนทุนของผลิตภัณฑ์มะพร้าวทั้ง 3 ชนิด

ตารางที่ 3 ผลการคำนวณแนวโน้มอัตราส่วนกำไรสุทธิ และแนวโน้มอัตราผลตอบแทนจากส่วนทุนของผลิตภัณฑ์มะพร้าวทั้ง 3 ชนิด ในช่วงปี 2557 - 2559

ผลิตภัณฑ์	แนวโน้มอัตราส่วนกำไรสุทธิ (%)			แนวโน้มอัตราผลตอบแทนจากส่วนทุน (%)		
	2557	2558	2559	2557	2558	2559
น้ำมันมะพร้าว	-61.74	-84.53	-63.83	-76.96	-89.31	-72.15
มะพร้าวคั่ว	64.06	107.93	138.29	211.80	405.25	630.82
ถ่านอัดทะลอะพร้าว	-87.77	-88.80	-87.72	-68.23	-45.30	-23.48

จากตารางที่ 3 พบว่า แนวโน้มอัตราส่วนกำไรสุทธิ น้ำมันมะพร้าวในปี 2557 มีแนวโน้มกำไรสุทธิลดลงจากปีฐานคิดเป็น 61.74% ของรายได้จากการขายน้ำมันมะพร้าว ในปี 2558 มีแนวโน้มกำไรสุทธิลดลงจากปีฐานคิดเป็น 84.53% ของรายได้จากการขายน้ำมันมะพร้าว และในปี 2559 มีแนวโน้มกำไรสุทธิลดลงจากปีฐานคิดเป็น 63.83% ของรายได้จากการขายน้ำมันมะพร้าว ส่วนมะพร้าวคั่วในปี 2557 มีแนวโน้ม กำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปีฐานคิดเป็น 64.06% ของรายได้จากการขายมะพร้าวคั่ว ในปี 2558 มีแนวโน้มกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปีฐานคิดเป็น 107.93% ของรายได้จากการขายมะพร้าวคั่ว และในปี 2559 มีแนวโน้มกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปีฐานคิดเป็น 138.29% ของรายได้จากการขายมะพร้าวคั่ว และถ่านอัดทะลอะพร้าวในปี 2557 มีแนวโน้มกำไรสุทธิลดลงจากปีฐานคิดเป็น 87.77% ของรายได้จากการขายถ่านอัดทะลอะพร้าว ในปี 2558 มีแนวโน้มกำไรสุทธิลดลงจากปีฐานคิดเป็น 88.80% ของรายได้จากการขายถ่านอัดทะลอะพร้าว และในปี 2559 มีแนวโน้มกำไรสุทธิลดลงจากปีฐานคิดเป็น 87.72% ของรายได้จากการขายถ่านอัดทะลอะพร้าว

แนวโน้มอัตราผลตอบแทนจากส่วนทุน น้ำมันมะพร้าวในปี 2557 มีแนวโน้มกำไรสุทธิลดลงจากปีฐานคิดเป็น 79.96% ของเงินทุนน้ำมันมะพร้าว ในปี 2558 มีแนวโน้มกำไรสุทธิลดลงจากปีฐาน คิดเป็น 89.31% ของเงินทุนน้ำมันมะพร้าว และในปี 2559 มีแนวโน้มกำไรสุทธิลดลงจากปีฐาน คิดเป็น 72.15% ของเงินทุนน้ำมันมะพร้าว ส่วนมะพร้าวคั่วในปี 2557 มีแนวโน้มกำไรสุทธิเพิ่มขึ้น จากปีฐานคิดเป็น 211.80% ของเงินทุนมะพร้าวคั่ว ในปี 2558 มีแนวโน้มกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปีฐาน คิดเป็น 405.25% ของเงินทุนมะพร้าวคั่ว และในปี 2559 มีแนวโน้มกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปีฐานคิดเป็น 630.82% ของเงินทุนมะพร้าวคั่ว และถ่านอัดทะลอะพร้าวในปี 2557 มีแนวโน้มกำไรสุทธิลดลงจากปีฐานคิดเป็น 68.23% ของเงินทุนถ่านอัดทะลอะพร้าว ในปี 2558 มีแนวโน้มกำไรสุทธิลดลงจากปีฐานคิดเป็น 45.30% ของเงินทุนถ่านอัดทะลอะพร้าวและในปี 2559 มีแนวโน้มกำไรสุทธิลดลงจากปีฐานคิดเป็น 23.48% ของเงินทุนถ่านอัดทะลอะพร้าว

อภิปรายผล

การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าวเพื่อการลงทุนพัฒนาผลิตภัณฑ์สำหรับวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโลกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

จากการศึกษาผลกำไร-ขาดทุนของผลิตภัณฑ์มะพร้าวแต่ละชนิดในวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโลกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ผลิตภัณฑ์มะพร้าวคั่ว และถ่านอัดกะลามะพร้าวได้รับผลกำไรที่เพิ่มขึ้นทุกปี ส่วนน้ำมันมะพร้าวได้รับผลกำไรในปี 2558 ลดลงเป็นอย่างมาก เพราะในการคำนวณค่าแรงงานของวิสาหกิจชุมชน ได้นำค่าแรงงานจากการผลิตมะพร้าวทั้ง 3 ชนิด คิดรวมเป็นค่าแรงงานและถือเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานแต่เพียงน้ำมันมะพร้าวชนิดเดียวเท่านั้น ซึ่งค่าแรงงานถือเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและมีผลกระทบต่อกำไรสุทธิ ซึ่งในกระบวนการผลิตค่าแรงงานถือเป็นต้นทุนในการผลิตสินค้าแต่ละชนิด ไม่สามารถนำค่าแรงงานในการผลิตสินค้าชนิดหนึ่งร่วมกับต้นทุนการผลิตสินค้าอีกชนิดหนึ่งได้สอดคล้องกับแนวคิดของอนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์ (2560) พบว่า ค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor) เป็นค่าแรงงานต่าง ๆ ที่จ่ายให้แก่คนงานหรือลูกจ้างที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้าสำเร็จรูปโดยตรง รวมทั้งเป็นค่าแรงงานที่มีจำนวนมากเมื่อเทียบกับค่าแรงงานทางอ้อมในการผลิตสินค้าหน่วยหนึ่ง ๆ และ จัดเป็นค่าแรงงานส่วนสำคัญในการแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป และ จะมีการปันส่วนหากมีการผลิตสินค้าหลายชนิด

การวัดความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าวทั้ง 3 ชนิดโดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) พบว่า การวัดความสามารถในการทำกำไรโดยใช้อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin Ratio) น้ำมันมะพร้าวในปี 2558 มีกำไรสุทธิลดลงเป็นอย่างมาก ถ่านอัดกะลามะพร้าวในปี 2558 มีกำไรสุทธิลดลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในขณะที่มะพร้าวคั่วในช่วง 3 ปี มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะสัดส่วนของกำไรสุทธิของมะพร้าวคั่วเทียบกับรายได้ มีความสามารถในการทำกำไรในสัดส่วนที่สูงที่สุด เมื่อเทียบกับน้ำมันมะพร้าวและถ่านอัดกะลามะพร้าว สอดคล้องกับแนวคิดของเฉลิมขวัญ ทรัพย์บุญยงค์ (2559) พบว่า อัตราส่วนกำไรสุทธิ เป็นอัตราส่วนทางการเงินเพื่อดูความสามารถในการทำกำไรของกิจการตัวหนึ่ง เป็นอัตราส่วนที่แสดงความสามารถในการทำกำไรสุทธิของกิจการเป็นร้อยละเท่าใดของรายได้ และหากอัตราส่วนกำไรสุทธิมีค่าการคำนวณสูง จะแสดงถึงความสามารถของการดำเนินงานและผลิตภัณฑ์ของกิจการมีคุณภาพมาก และแสดงถึงนโยบายการกำหนดราคาขายที่ดี นโยบายการจัดซื้อและนโยบายการผลิตที่ดีอีกด้วย ในส่วนการวัดความสามารถในการทำกำไรโดยใช้อัตราผลตอบแทนจากส่วนทุน (Return on Owner's Equity) น้ำมันมะพร้าวในปี 2558 มีกำไรสุทธิลดลงเป็นอย่างมาก ถ่านอัดกะลามะพร้าวมีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ต่างกันเล็กน้อยในแต่ละปี ในขณะที่มะพร้าวคั่วมีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ต่างกันมากในแต่ละปี ผลิตภัณฑ์มะพร้าวทั้ง 3 ชนิด ใช้เงินทุนเริ่มแรกในการลงทุนเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ ดังนั้นหากสัดส่วนของกำไรสุทธิในผลิตภัณฑ์ใดเมื่อเทียบกับเงินทุนเริ่มแรกให้ผลลัพธ์มากที่สุด ถือได้ว่าผลิตภัณฑ์นั้นใช้เงินทุนได้อย่างคุ้มค่า ซึ่งในการคำนวณมะพร้าวคั่วมีสัดส่วนของอัตราผลตอบแทนจากส่วนทุนมากที่สุด ส่งผลให้มะพร้าวคั่วใช้เงินทุนเริ่มแรกในการดำเนินงานคุ้มค่ามากที่สุด เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 ชนิด สอดคล้องกับแนวคิดของเฉลิมขวัญ ทรัพย์บุญยงค์ (2559) พบว่า อัตราผลตอบแทนจากส่วนทุน (Return on Owner's Equity) เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่เปรียบเทียบระหว่างกำไรสุทธิกับส่วนทุน เป็นการวัดประสิทธิภาพส่วนทุนว่าให้ผลตอบแทนเท่าไรและยังสามารถบอกถึงศักยภาพว่ากิจการมีความสามารถในการเปลี่ยนเงินลงทุนที่กิจการได้ลงทุนไปได้ดีมีมากน้อยแค่ไหน หากผลลัพธ์มีค่าสูงแสดงว่ากิจการมีความสามารถในการทำกำไรสูง เมื่อเทียบกับส่วนทุน ทำให้ผลตอบแทนจากส่วนทุนสูง กิจการที่ลงทุนไปในผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราผลตอบแทนจากส่วนทุนสูง กิจการนั้นมีโอกาสได้ผลตอบแทนสูงตามไปด้วย

การวิเคราะห์ผลจากการวัดความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าวแต่ละชนิด เพื่อตัดสินใจลงทุนพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยใช้อัตราร้อยละของแนวโน้ม (Trend Percentage Analysis) พบว่าแนวโน้มอัตราส่วนกำไรสุทธิ ของน้ำมัน-

มะพร้าวและ ถ่านอัดกะลามะพร้าวมีแนวโน้มลดลงเป็นอย่างมาก ในทุกๆปี มะพร้าวคั่วมีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของกำไรสุทธิเป็นอย่างมากในปี 2557 อีกทั้งยังเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัวในปี 2558 และในปี 2559 เพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่สูงมากกว่าเท่าตัวในการเพิ่มขึ้นของกำไรสุทธิปี 2557 ในส่วนของแนวโน้มอัตราผลตอบแทนจากส่วนทุน น้ำมันมะพร้าวและถ่านอัดกะลามะพร้าว มีแนวโน้มลดลงเป็นอย่างมากในทุกๆปี และมะพร้าวคั่วมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากในทุกๆปี ดังนั้น มะพร้าวคั่วมีแนวโน้มการกำไรสุทธิในทิศทางที่ดีมากเมื่อเปรียบเทียบกับเงินทุนที่จะใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในอนาคต เพราะวิสาหกิจชุมชนจะได้รับผลตอบแทนจากส่วนทุนนี้กลับเข้ามาเป็นสัดส่วนที่สูง ดังนั้นมะพร้าวคั่วจึงเหมาะแก่การพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ในอนาคตต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของโสภณ บุญถนอมวงศ์ (2559) ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำอะไร และประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินด้านที่แสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และอัตรากำไรสุทธิของกิจการ อัตราส่วนทางการเงินเป็นเครื่องมือหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของข้อมูลต่างๆ ในงบการเงิน บ่งชี้ถึงฐานะทางการเงิน สภาพคล่อง ผลการดำเนินงาน และความสามารถในการทำกำไรของกิจการ ผู้บริหารสามารถทราบถึงศักยภาพ การบริหารงานที่ผ่านมา นำไปสู่การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการดำเนินงานที่จะลดความเสี่ยง และ สร้างผลตอบแทนให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของกิจการนั้นได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนสามารถแข่งขันต่อไปในอนาคต และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Velury & Jenkins. (2006) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นสถาบันกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียน พบว่า ในการวัดคุณภาพของกำไรนั้น ใช้การพยากรณ์มูลค่าในอนาคตหรือมูลค่าในอดีตเป็นการวัดความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดกับคุณภาพกำไรเพื่อการตัดสินใจลงทุน

สรุป

จากการศึกษาผลกำไร-ขาดทุนของผลิตภัณฑ์มะพร้าวแต่ละชนิดในวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโคกเคียน อำเภอมือ จังหวัดนราธิวาส พบว่า ผลิตภัณฑ์มะพร้าวคั่ว และถ่านอัดกะลามะพร้าว ได้รับผลกำไรที่เพิ่มขึ้นทุกปี ผู้วิจัยได้ทำการวัดความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าวทั้ง 3 ชนิด โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) พบว่า การวัดความสามารถในการทำกำไรโดยใช้อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin Ratio) มะพร้าวคั่วในช่วง 3 ปี มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อเทียบกับรายได้จากการขายมะพร้าวคั่ว ในส่วนการวัดความสามารถในการทำกำไรโดยใช้อัตราผลตอบแทนจากส่วนทุน (Return on Owner's Equity) มะพร้าวคั่วมีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ต่างกันมากในแต่ละปี เมื่อเทียบกับเงินทุนมะพร้าวคั่ว และถ่านอัดกะลามะพร้าวมีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ต่างกันเล็กน้อยในแต่ละปีเมื่อเทียบกับเงินทุนถ่านอัดกะลามะพร้าว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลจากการวัดความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์มะพร้าวแต่ละชนิดเพื่อตัดสินใจลงทุนพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยใช้อัตราร้อยละของแนวโน้ม (Trend Percentage Analysis) พบว่า แนวโน้มอัตราส่วนกำไรสุทธิของมะพร้าวคั่วมีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของกำไรสุทธิเป็นอย่างมากในปี 2557 อีกทั้งยังเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัวในปี 2558 และในปี 2559 เพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่สูงมากกว่าเท่าตัวในการเพิ่มขึ้นของกำไรสุทธิปี 2557 เมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน ในส่วนของแนวโน้มอัตราผลตอบแทนจากส่วนทุน มะพร้าวคั่วมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากในทุกๆปีเมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน

จากผลการวิจัย พบความสามารถในการทำกำไรของมะพร้าวคั่วมีแนวโน้มการทำกำไรสุทธิ ในทิศทางที่ดีมากเมื่อเทียบกับเงินทุนที่จะใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในอนาคต ซึ่งจะได้รับผลตอบแทนจากส่วนทุนนี้กลับเข้ามาในวิสาหกิจชุมชนเป็นสัดส่วนที่สูง ดังนั้นมะพร้าวคั่วจึงเหมาะแก่การพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. วิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ในการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานควรวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของแต่ละผลิตภัณฑ์ ก่อนการลงทุนพัฒนาผลิตภัณฑ์ชนิดอื่นด้วยทุกครั้ง และรวมถึงควรวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของผลการดำเนินงานในภาพรวมของวิสาหกิจชุมชนโดยจะทราบถึงสถานะทางการเงินเพื่อใช้ในการขยายการดำเนินงานในวิสาหกิจชุมชนต่อไป

2. ผลิตภัณฑ์น้ำมันมะพร้าวจากผลการวิจัย พบว่า มีกำไรสุทธิลดลงในสัดส่วนที่มากเมื่อเทียบกับรายได้ เนื่องจากวิสาหกิจชุมชน นำค่าแรงในการผลิตสินค้าทั้งหมดมาคำนวณเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสำหรับน้ำมันมะพร้าวเพียงชนิดเดียว ดังนั้นวิสาหกิจชุมชนจึงควรกระจายค่าแรงในการผลิตสินค้าให้ตรงตามการผลิตในแต่ละชนิด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานในวิสาหกิจชุมชน เพื่อยกระดับสถานะทางการเงินเพื่อโอกาสในการขยายธุรกิจให้มีขนาดใหญ่ขึ้นหรือยกระดับเป็นธุรกิจขนาดย่อม SMEs

รายการอ้างอิง

- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2553). พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน 2548. ค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2561, จาก <https://www.moac.go.th>.
- เกษรี ณรงค์เดช. (2558). รายงานการเงิน. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์ พรินตติ้งกรุ๊ป.
- เฉลิมขวัญ คุรุชญาญงค์. (2559). การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่นจำกัด (มหาชน).
- นุชจรี พิเชฐกุล. (2560). รายงานการเงินและการวิเคราะห์งบการเงิน. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีพีเอ็นเพรส.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2559). วิเคราะห์งบการเงินหลักและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานเกษตรจังหวัดนราธิวาส. (2560). ผลประกอบการแต่ละผลิตภัณฑ์มะพร้าวของวิสาหกิจชุมชนแปรรูปมะพร้าวอามาน ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ประจำปี 2557-2559. ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2560 จาก <http://www.narathiwat.doae.go.th>.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564). ค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2561 จาก <http://www.nesdb.go.th>.
- โสภณ บุญนอมวงศ์. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไร และประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการเชิงกลยุทธ์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อนุรักษ ทองสุโขวงศ์. (2560). การบัญชีต้นทุน. ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2561 จาก <https://www.kku.ac.th>.
- Halimanhton B., Rozita N., and Mohamed N.A. (2014) The impact of financial ratios on the financial performance of a chemical company. *World Journal of Entrepreneurship, Management and Sustainable Development*, 10(2), 154-160.
- Velury, U. & Jenkins D.S. (2006). Institutional ownership and the quality of earnings. *Journal of business research*, 59, 1043-1051.